

„Пойдем, ребята!“

(Заканччные з 3-ле бачыны)

цалкам. Усё было так заграніздана, каб пакінцү ім як мага менш вольнага часу. Апрача спартовых гульняў і музэй, іх вазілі агліядцаў найбяднейшыя раёны Рыму (а італьянскія камуністы давалі пры гэтым адпаведныя камонты). Нататул, я і трэба было чакаць, італьянскія камуністы намагаліся паказаць сваю краіну з горшага боку. Усе савецкія турысты пабывалі, напрыклад у Нэапалі — гэта якіх 200 кіляметраў ад Рыму. Затое амаль ніхто ня быў у старажытным горадзе Тыволі, які знаходзіцца толькі якіх 30 кіляметраў ад Рыму і які мае найпрыгажайшыя ў съвесьце фантаны. Але ў Нэапалі людзі жывуць бядней, чымсі ў Рыме...

Увечары ў Рыме можна было спаткаць на вуліцах людзей з усіх пляцоў, якіх 30 кіляметраў ад Рыму і які мае найпрыгажайшыя ў съвесьце фантаны. Савецкія-ж турысты ўвечары амаль не паказваліся (небяспечна, упомеку цяжкай іх «даглядзецаў»!)

Цікавыя быў зроблены з грашыма. Усе турысты атрымалі пачуную суму італьянскіх ліраў. Тыя, што заставаліся ў Рыме на трэх тыдні, мелі калі 20-і тыдні ліраў, а тыя, што дзён 7-10 — калі 10 тыдні. Але нікому з іх, навет самым «пёўным», не сказаць, які афіцыйны курс гэтых грошаў. І таму калі яны ў апошнія дні хлынулі ў крамы і на рынкі, каб нешта купіць, дык былі перакананы, што ў іх шмат грошаў. Пабачыўшы-ж, што, скажам, пара туфляў каштуюць якіх 3-4 тысячы ліраў — вельмі рашчараваліся і пачалі нара��аць на дараўлю. «І як гэтыя бедныя людзі тут жывуць?!» — кажуць. Цяжка мне было пераканаць іх, што 10 тысяч ліраў — гэта-ж толькі якіх 70 рублёў паводле афіцыйнага курсу. «Ну і хай сабе», — кажуць яны з недаверам, «але-ж колькі тут людзі зарабляюць? Я, прызнацца, не магла ім нічога на гэта адказаць, бо ня ведала. Размова нашая адбывалася на стадыёне, у часе перапынку. Недалёка ад нас сядзеў італьянцы. Я звярнулася да аднаго з іх і вытлумачыўшы, што мae несмыя прыехаць з іншай краіны і хацелі-б ведаць, колькі прыблізна зарабляюць людзі ў Італіі, напрасіла яго разказаць нам а саме. Выявілася, што гэтыя чалавекі працуе мэханікам, а на піттанні, колькі ён зарабляе, ён выцягнуў з кішэні квіт заплаты (гэта якраз было ў кансіи жніві) і паказаў им: 148 тысяч ліраў у месяц. Настрой у маіх знаёмых сапесаваўся; я им запрапанавала спытаць яшчэ ў ваднага, але яны наадрэз адмовіліся.

*
Аднойчы я папыталася ў савецкіх турыстах, а як-же цяпер справа з радыё...

Замест фэльетону

Непаразуменіе*)

У старога Мацея быў дэзве слабасці: бытоті навет забаронена ездзіць па горадзе конімі. Цяпер трактар у модзе, а коні ідуць у адстаўку.

— А гной табе трактар дасьць? — ядавіта спытаў Мацей. — А мо ты й на кірмаш трактарам падэзеш? Мая кабыла праз трэы месяцы жрабя дасьць. Заплоціш за аднаго каня, а купляеш, значыць, два.

— Прада, дванаццаць кавалкаў дасі, будзе тэя, — адказаў Мацей.

— Э... дванаццаць!.. — запярэчыў Панкрат. — Скуру дзярэш, Мацей. Восі у Аполі за восем кавалкаў каралеўска-

га рысака прадаюць. А ў Катавіцах і

бытоті навет забаронена ездзіць па горадзе конімі. Цяпер трактар у модзе, а коні ідуць у адстаўку.

— А гной табе трактар дасьць? — ядавіта спытаў Мацей. — А мо ты й на кірмаш трактарам падэзеш? Мая кабыла праз трэы месяцы жрабя дасьць. Заплоціш за аднаго каня, а купляеш, значыць, два.

— Панкрат. — Скуру дзярэш, Мацей. Восі у Аполі за восем кавалкаў каралеўска-

га рысака прадаюць. А ў Катавіцах і

бытоті навет забаронена ездзіць па горадзе конімі. Цяпер трактар у модзе, а коні ідуць у адстаўку.

Панкрат памяй ў руках шапку й пайшоў.

Неўзабаве да Мацея прыйшоў Максім, сын млынара. Прывітаўся, сеў на акрэйчуны лаўкі й нисцеля пачаў:

— Дзядзьку Мацей, у вас тавар, а я купец, вырашыў зайсьці, мо дагаворыmsя.

— Для сябе дагаварвацца прыйшоў, ці для бацькі? — пальтаў Мацей.

— Для сябе... Маю чатыры гектары пад лесам... кідаю млын!..

— Дрэзна, як дзеці сварку заводзяць з бацькамі.

— Я не сваруся, толькі не магу глядзець, як мачаха запрагла бацьку, нібы каня... Мо дагаворыmsя, дзядзьку Мацей?

— Чаму не дагаворыmsя, дванаццаць кавалкаў дасі, і хоць у гэтай хвіліне едзь ёю дахаты.

Максім пачырванеў і скромна заўжалоў:

— Ездзіць на ёй я ня зьбіраюся, жаночы род раз пакрыўдзіш — век не за будзе...

Мацей ня даў Максіму закончыць:

— Яна спакойная, — пачаў угарварваць, — зубы та ты бачыў?

Бачыў, пазайдзросцца можна.

— Эго, а ногі? Страйныя, моцныя, уся сіла ў гэтых нагах, хоцаш пакажу, — запрапанаваў Мацей.

— Ну, навошта, ці я вам ня веру, — адаўвашся засаромлены Максім.

— А крыж які гладкі, да костачкі не дабрэшся, — прадаўгаваў Мацей. — Ну, а цана цвёрдая, як дзяржакна, і сінія на ўступлю. Не адзін ужо адыходзіў па гэтай прычыне.

— То і іншыя прыходзілі? — нейкім дзіўным голасам спытаў Максім.

— А ты думаеш, што толькі ты амата на яе? Яна ў мяне вядомая на ўсю ваколіцу, ад Бельска да Гайнайкі яе знаюно.

Максім неспакойна закручіўся на месцы, а Мацей прадаўгаваў далей:

— Да таго-ж, за трэы месяцы блізкія дацаты табе падарыць — жарабчыка будзеш мець... Да што з табою? Зблейці цэль, мо жывогт?! Папі вады, лягчэй будзе.

— Ни траба... Сем тысяч маю, рэшту ю бацькі пазычу, — выціснуў Максім.

— Мы людзі свае, хлопец ты салідны, можаш зараз-жа браце кабылу.

У Максіма вочы вылезлі, як у рака:

— Я... якай кабыла? Я ў сваты прыйшэл!

— Дуран! З гэтym ідзі да дачкі. Круціш мне балалайку з кабылай, а б дачцы гутарка! — закрычаў Мацей.

Грамадзяне мілыя, ды-ці-ж мала ў нашым жыцці непаразуменіяў бывае?

Дзядзька Лявань

(«Ніва», 11. 9. 60)

*) Паколькі нам ведама, чытаючы ад дажджшага часу «Ніве», дзядзька Лявань — чалавек як злосны, і ў суд нас не падацьца за перадрук ягонага «Непаразуменія».

— Рэд.

НАШЫЯ ПРАДСТАУНІЦТВЫ

АНГЕЛЬШЧЫНА:

Mr. Aleksander Laszuk, 97 Moore Park Rd., London, S. W. 6.

АУСТРАЛІЯ:

Mr. A. Vasilenia, 89 Edwin St., Croydon, N. S. W.

Mr. A. Maroz, 109 Morrison Rd., Midland Junction, W. A.

Mr. M. Nikan, 14 Steel St., Spotswood—Melbourne, Vic.

Mr. W. Akavity, 80 Tapley Hill Rd., Royal Park, S. A.

БРАЗІЛІЯ:

Mr. C. Cimafiejyk, Prasa 78, Tiritentes, Curitiba — Paraná.

ЗАДЗІНОЧАНЫЯ ШТАТЫ:

Mrs. L. Bielenis, 2042 W. St. Paul Ave., Chicago 47, Ill.

Mr. B. Danilovich, 303 Howard St., New Brunswick, N. J.

Mr. Ul. Duniec, 814 Brayton Ave., Cleveland 18, Ohio.

КАНАДА:

Mr. K. Akula, 57 Riverdale Ave., Toronto, Ont.

ФРАНЦЫЯ:

Union des Travailleurs Biélorusses en France, 26, rue de Montholon, Paris 9.

Mr. W. Kasztelan, 88 rue Kleber, Mouvaux (Nord).

БЕЛАРУСКІЯ КАЗКІ

Зборнік народных казак і літаратурных твораў з казачнымі магтавімі. Балонаў 215. Цана 3 або 4 дэлляры (залежна ад вокладкі).

Заўвага: У єўрапейскіх краінах, памінна ў Англіі, Францыі, Вэльгіі, Нямеччыне, Італіі, Гішпаніі, а таксама ў Аргентыне, Бразіліі і Аўстраліі выданыя каштуюць на 20% таней вышэй пададзенае расценкі

Выдавецтва «Бацькаўшчына»

Беларускі тыднік палітыкі, культуры і грамадзкага жыцця.

Выдавец: Уладзімер Бортнік Рэдагуе Калегія

Г. Раманович

Я праклінаю вас!
Я вам жадаю згубы!
О, спрахнече на вечныя часы!

Так, яны мусіць спрахнучы! Да гэтага маці і кліча сына...

К. Раманович

Беларускія Маркі
«ЯНЫ ПАМЕРЛІ, КАБ ЖЫЛА БАЦЬКАЎШЧЫНА — ЖЫВЕЦЕ ВЫ, КАБ БАЦЬКАЎШЧЫНА НЕ ПАМЕРЛА!»

Згуртаваныя Беларускія Моладзі ў Амерыцы (ЗБМА), адзначаючы ГД СЛУЦКАГА ПАУСТАННЯ, якім быў абвешчаны 1960 год, выдала юбілейныя маркі (у чатырох колерах: блакітным, чырвоным, зялённым і шэрым). ЗБМА

змяніла ўсе маркі пададзеныя на Захадзе, якое павінна быць прыдбанае кожным Беларусам і пашыранае сярод нашых прыяцеляў.

Дзяяцца таго, што ўспомненых камплектаў Рэдакцыя мае вельмі абмежаваную колькасць, жадаючым іх атрымальці радзім сялішчацца з выпіскай.

УВАГА!

Пададзецца да ведама, што фатадзымкі з хіратоніі Яго Прэзідэнцства Уладзіслава Чэслава Сілоніча можна набыць, звірнуўшыся на наступныя адресы:

FOTO-Kowal

München 54,

Smaragdstr. 5,

Deutschland

ХОДАЧА ЗРАБІЦЬ СВАЙМУ
БЛІЗКАМУ ПРЫЕМНАСЦІ
І АДНАЧАСНА КАРЫСЦІ ДЛЯ
БЕЛАРУСКАЙ СПРАВЫ, ПАДА-
РУЙ ЯМУ КАМПЛЕКТ КНІЖАК

ВЫДАВЕЦТВА
«БАЦЬКАЎШЧЫНА»

Byelorussian Youth Ass'n of America
401 Atlantic Ave.
Brooklyn 17, N. Y., USA.

У ўсіх спраўах заварчайся на адрыс:

Byelorussian Youth Ass'n of America